

Milica Cincar-Popović
GORE, GDE PRIPADAMO

Beograd, 2021.

Copyright © 2021, Milica Cincar–Popović
Copyright © ovog izdanja 2021, MediaSfera

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru.

Milica Cincar-Popović

GORÉ, GDE PRIPADAMO

Zbirka priča – obrade poznatih legendi

Za Neli i Jasnu

Zašto priče?

Čovek je sačinjen od priča, a ljudsko nemirno društvo od čovekove lanselotske borbe sa samim sobom. Šta dete upija u svoju krv dok sazreva? Sigurno ne kućne i školske obaveze, ili jutarnju rutinu koju od malena stekne. Školska i kućna moranja nauče se svesno, namerno i ostaju u magacinu pameti. Rutine, navike, pamti telo, da bi ih obavljalo automatski, ne tražeći dozvolu od volje. Ali duša i duh, ono što daje smisao postojanju svakog čoveka, grade se od priča i legendi koje su i same sačinjene od materije duše i duha, upakovane u reči kao u male vagone koji ih prenose od govornika do slušaoca dok je dete malo, i od pisca do čitaoca, kad poraste.

Od hrane i sunca raste telo, od učenja raste pamet, a od priča raste čovek. Zato deca tako žedno ispijaju priče pred spavanje; njihove duše i duh tako se hrane i rastu. I zato je strašno, sebično je i demonski zlo, kad neko svom detetu ne prenosi mudre priče, bajke i legende. Kao što bi se telo osušilo i degenerisalo bez hrane, a pamet bez učenja, tako duša i duh zakržljaju kod onoga koji ih ne hrani.

Da se proces razvoja duha i duše ne završava u detinjstvu, znate i sami. On traje ceog života, a posebno bukti u pubertetu. Iste su istine za sve uzraste, ali ih treba upakovati u različite vagone. Neće odrastao čovek da se vozi u šarenom voziću sa lizalicama i šećernom vatom. Ali, da putuje – mora, ako hoće da bude živ, jer život je putovanje. Ima onih koji ne žive, nego provode vek u čekaonici za smrt. Ima ih, rekla bih, sve više. Kako mogu samo tako da čekaju kad će im iscureti život kao pesak kroz peščani sat, ne znam; njima ni ne pišem – niti ja razumem njih, niti oni razumeju mene. Pišem mojim saputnicima.

Gore, gde pripadamo

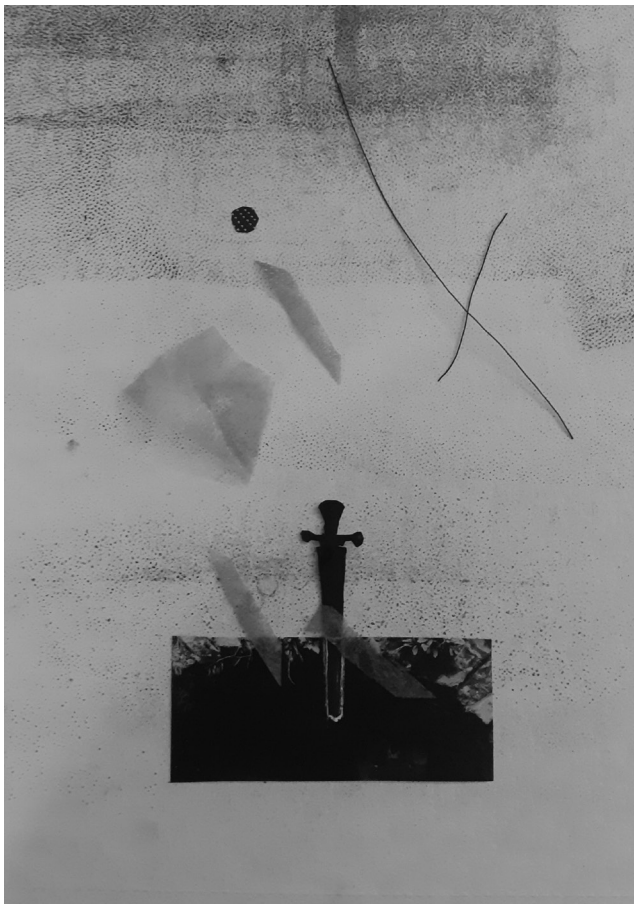
Tri priče koje su sabrane u ovoj knjižici moje su verzije poznatih legendi koje su suštinski formirale odnos prema postojanju i sistem vrednosti kako moj, tako valjda i ostalih koji su sazrevali uz rokenrol, i još mnogih drugih. Napisala sam ih tako da budu po meri odraslog a ne deteta i tako da istaknem duhovnu poruku koju sam u njima čula. Ako su nekad davno ove storije doprle do vas da bi vas povezle šarenim vozićem punim slatkiša, u mojoj verziji ćete se voziti u vagon–restoranu Orijent ekspresa, uz čašu penušavog vina. Bar se nadam.

Sve tri priče rođene su u okviru mojih većih literarnih zahvata i u njima objavljene, ali ovde su izdvojene, svaka za sebe, sa svojom jasnom porukom, da bi glasno iskazale moje „vjeruju“. Ko zna, možda će mi život doneti uvide koji će zahtevati da im se pridruži još neka legenda. Možda i neće. Ja to ne znam, jer unapred se ne može znati. Za sada, putujte sa mnom dovde dokle stigoh, uvis, gore, ka mestu gde pripadamo, uz Legendu o Svetom gralu i vitezovima Okruglog stola, Priču o povratku bludnog sina i Legendu o Psihi i Erosu.

MAČ SAVRŠENOG VITEZA

Legenda o Svetom Ćralu
i vitezovima Okruglog stola

Snežana Pešić Rančić: *Mač savršenog viteza*,
kombinovana tehnika, 2021.

I

- Postoji li vitez sasvim čista srca?
- Postoji li srce u kome je svetlo i kad ga tama ovije?
- Postoji li junak, plemenit koliko i njegovo poreklo?

Žamor u prestonoj dvorani Kamelota zamuče i svi se okrenuše da vide od koga dolaze ove reči. Na vratima je stajala mlada gospa opasana teškim mačem. Ona polako priđe Arturu, sve vreme gledajući u pod, pa nastavi:

- O, kralju, smiluj se sirotici koja ti se ni pokloniti ne može! Jer, ovo oružje koje vidiš nije ukras, već prokletstvo pod kojim ne mogu ni kleknuti ni sesti. Sa mačem oko pasa, ja jedem

i spavam i ne mogu ga skinuti niti izvući iz korice, sve dok to za mene ne učini vitez kakvog opisah. No, takav se još ne nađe, mada sam već mnoge dvorce obišla. I, ako mi ni na tvom dvoru, gde su najplemenitiji među plemenitima, niko ne pomogne, ja više ne znam gde da tražim.

Na kraljevu zapovest, svi prisutni vitezovi priđoše nesretnoj gospi. A beše ih baš veliki broj, jer su se upravo bili okupili da krenu u novi pohod protiv Saksonaca. Ali, ma koliko se oni trudili, ni mač ni korice se ni ne pomeriše, kao da ih je neka nevidljiva sila držala na okupu. I kad gospa već izgubi svaku nadu, u dvoranu uđe mladi Balin. Jednim potezom desnice, on oslobodi gospu njenog bremena, što izazva veliku zavist jer, iako hrabar i vešt, Balin beše najmlađi od svih, a uz to i tako loše naravi da je zbog svoje žustrine već zapadao u mnoge nevolje.

Čola oštrica se blistala u mladićevoj ruci. Odsjaj čelika je trepereo nad čitavom dvoranom. Svima beše jasno da takvo što ljudska